

EL CULTIU DELS AVETS DE NADAL A SANT HILARI SACALM

TREBALL DE RECERCA

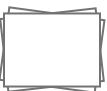
**Categoria A,
Col·legi Sant Josep**

Carlota Carreras Buenavida

Clara de Ribot Abril

ÍNDEX

- 1. Introducció
- 2. Història del cultiu de l'abet de Nadal a Sant Hilari Sacalm
 - 2.1. L'associació de productors d'abets de Nadal (CANAC)
 - 2.2. La legislació
- 3. Cultiu
 - 3.1. Producció de la planta en viver
 - 3.2. Preparació del terreny, plantació i manteniment
 - 3.2.1. Plantació
 - 3.2.2. Manteniment de la plantació
 - 3.3. Arrencada de les plantes: comercialització i qualitat
 - 3.3.1. Formes de comercialització
 - 3.3.2. Qualitat de la planta
- 4. Espècies
- 5. Avantatges de l'arbre de Nadal natural
- 6. Conclusions
- 7. Bibliografia

1. INTRODUCCIÓ

La campanya de Nadal comença a l'octubre i s'acaba a principis de desembre. En molt poc temps s'ha de fer la feina d'un any. A Espanya, comparat amb Europa i Estats Units, no hi ha tanta tradició i es venen molts menys avets. Sant Hilari Sacalm és el principal productor d'avets naturals d'Espanya gràcies al seu clima i situació geogràfica. A la població hi ha uns quants vivers que fan de distribuïdors i també hi ha pagesos que tenen terreny, planten i després venen els arbres als vivers. Amb els anys s'ha convertit en una activitat comercial molt important que dona feina a força gent. Els principals mercats on es venen són: Espanya, França, Portugal i Itàlia. Tot això, és gràcies als preus competitius i la proximitat logística, ja que els principals productors d'avets d'Europa es troben a Dinamarca. La sort és que aquestes regions els queden més lluny que Catalunya.

2. HISTÒRIA DEL CULTIU DE L'AVET DE NADAL A SANT HILARI SACALM

El cultiu de l'arbre de Nadal començà cap als anys 55-60, amb la pèrdua de rentabilitat de l'agricultura tradicional, que es basava en les patates i els cereals i pel fet que la petita superfície de les feixes dificultava la mecanització. Amb els avets, el seu cultiu és molt manual i això ha permès seguir treballant agrícolament aquestes terres. Al principi es venien branques d'avets que estaven plantats com a bosc, i de mica en mica, va anar augmentant la demanda que va provocar que la superfície dedicada al cultiu de l'avet de Nadal anés augmentant.

2.1. L'ASSOCIACIÓ DE PRODUCTORS DE L'ARBRE DE NADAL

L'associació, que es diu Cultivadors d'Arbres de Nadal Associats de Catalunya (CANAC), està formada per uns 40 productors de les comarques de La Selva (sobretot la zona de les Guilleries), i en menor proporció Ripollès, Osona i Garrotxa. La seva funció és la promoció i defensa de l'arbre de Nadal natural.

2.2. LA LEGISLACIÓ

Referint-nos a la **legislació**, hi ha una **Ordre de 2 de juliol de 1990**, per la qual es regulen la presentació i les modalitats de comercialització dels arbres de Nadal, per tal de **diferenciar aquesta producció agrícola de l'aprofitament forestal**, i per tal de garantir al consumidor la qualitat de les plantes comercialitzades. Aquesta Ordre cita les espècies considerades com a arbres de Nadal, les diferents formes de presentació dels avets, l'etiquetatge que han de portar les plantes i les característiques pel que fa a la qualitat que han de reunir les plantes per tal de poder ser comercialitzades

3. EL CULTIU

El cultiu es produeix en una zona amb un tipus de sòl adient per les espècies que comentarem, i requereix d'una pluviometria superior als 800 mm anuals, amb una precipitació mínima als mesos d'estiu, o disposar d'un sistema de reg. En ser plantes on el principal repte és el valor estètic, un dels principals problemes, sobretot en cotes superiors als 800 m, són les gelades de primavera que poden malmetre les plantes.

3.1. PRODUCCIÓ DE LA PLANTA EN VIVER

La sembra de les llavors o pinyons, es produeix a la primavera. Als dos anys, es realitza el “repicat” de la planta, que consisteix a arrencar-la de les taules de sembra, produint una poda de les arrels per tal de potenciar el desenvolupament d’arrels petites que seran les que millor podran garantir la supervivència de la planta una vegada plantada als camps. Aquestes plantes cal tornar-les a plantar en el viver amb un major espaïament. Passats un o dos anys més (o sigui, 2 anys en les taules de sembra i 1 o 2 anys més de repicat – total tres o quatre anys de la planta), disposarem d’una planta en condicions per plantar en els camps.

3.2. PREPARACIÓ DEL TERRENY, PLANTACIÓ I MANTENIMENT

Prèviament a la plantació, caldrà preparar el terreny que consistirà en una llaurada i posterior fresada del terreny per tal que el jove sistema radicular pugui desenvolupar-se en un sòl poc compacte, que per altra banda, faciliti la penetració de l’aigua.

3.2.1. Plantació

En el procés de plantació és important marcar correctament el marc de plantació; un mínim recomanable és de 80x80 cm per tal que la planta tingui l’espai suficient per a un correcte desenvolupament de la branca. La plantació, pròpiament dita, consisteix a introduir el sistema radicular de la planta en el sòl, vigilant que les esmentades arrels no quedin cargolades, procedint a una lleugera compactació de la terra que cobreix les arrels.

3.2.2. Manteniment de la plantació

Els primers 3-4 anys és molt important el control de les herbes per tal de reduir la competència amb la plantació, tant pels nutrients, l’aigua i per la llum. En zones menys riques en nutrients, caldrà una aportació de nutrients que se sol fer amb minerals, normalment amb adobs granulats i que van aportant al sòl aquests nutrients de mica en mica.

Com a cura de la plantació molt important trobem la poda de les plantes per donar-los una forma cònica correcta per a la seva comercialització.

3.3. ARRENCADA DE LES PLANTES: COMERCIALIZACIÓ I QUALITAT

Podem començar a treure plantes per a ús comercial en diferents moments depenent de l’espècie (entre quatre i sis anys), i de les condicions de la plantació: disponibilitat de sistemes de reg; altitud de la plantació; imprevistos (gelades, sequeres ...). Amb tot, convé treure les plantes de mica en mica, per tal de deixar més espai a les plantes que deixarem més anys al camp perquè tinguin una mida més gran.

3.3.1. Formes de comercialització

Els arbres de Nadal es poden **comercialitzar** (segons l'Ordre esmentada) de quatre formes:

Tallats: és la forma habitual de la part centre i nord d'Europa, i als EUA.

A arrel nua: és una planta sense possibilitat de viure, ja que només disposa d'una part de l'arrel principal i no disposa d'arrels secundàries.

Amb pa de terra reduït: és una planta sense possibilitat de viure, ja que només disposa d'una part molt petita del sistema radicular. L'objectiu d'aquests dos últims sistemes és que la planta conservi l'acícula el màxim temps possible i en les millors condicions estètiques possibles.

Amb pa de terra: és una planta amb possibilitat de viure. Les plantes s'arrenquen quan no estan creixent (tardor-hivern), es posen en testos de mida d'acord amb el volum de la planta i es reguen de forma abundant, per tal d'estimular la formació de nova arrel per un correcte creixement de la planta. Un cop han passat tot l'estiu ja estan apunt per vendre com a planta viva.

3.3.2. Qualitat de la planta

L'esmentada Ordre classifica aquestes plantes en dues categories segons la conicitat i la presència o no d'una sèrie de defectes que s'esmenten en l'Ordre.

Les plantes s'identifiquen amb:

- Una etiqueta del productor o associació de productors que indica la zona d'origen. Serà verd per a les plantes de primera categoria i de color groc per a les de segona.

- Una marca de color segons l'alçada de la planta. Les principals mides són les següents:

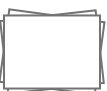
- 80/100 cm, color groc.
- 100/125 cm, color negre.
- 125/150 cm, color blanc.
- 150/175 cm, color vermell.
- 175/200 cm, color blau.

Abies nordmanniana

Aquí tenim una mostra de la marca d'unavet, és groga per tant l'arbre fa de 80/100 cm.

4. ESPÈCIES

Les espècies que es poden vendre com a arbres de Nadal segons la legislació són:

Piceaabies: espècie procedent del centre i sud d'Europa, i des de les muntanyes d'Escandinàvia a les planúries del nord de la Unió Soviètica.

Abies alba: espècie que trobem a les muntanyes del centre d'Europa, als Pirineus i al Montseny. **No s'utilitza com a arbre de Nadal.**

Abiespinsapo: espècie que trobem a la Península a les províncies de Màlaga i Cadis, i més concretament a la Sierra de Grazalema. També apareix al Marroc.

Abiesmasjoani: és un híbrid entre l'avet alba i el pinsapo, amb una disposició de les acícules en semicircumferència al voltant de la branca, que li dona una estètica que es valora tant en jardineria, com en arbre de Nadal. La hibridació fou assolida i diferenciada al Mas Masjoan d'Espinelves.

Abiesnordmanniana: espècie procedent de la serralada del Càucas. És de les espècies que més es comercialitzen.

Abies concolor: espècie procedent de l'est del sistema de les Muntanyes Rocalloses.

Abiesnobilis: la disposició i el tacte de les acícules li donen una estètica molt apreciada tant per branca, arbre de Nadal o jardineria. Forestalment, és interessant per a terrenys àcids de muntanya, amb un creixement bo, però pot tenir problemes virals en plantar la planta al camp.

Pseudotsuga menziesii: espècie procedent de la costa del Pacífic dels EEUU, fins a Canadà (British Columbia). **Espècie no utilitzada per a arbre de Nadal.**

5. AVANTATGES DE L'ARBRE DE NADAL NATURAL

Fa uns anys, van entrar amb molta força els avets de plàstic per diferents raons, tot i que sembla que en els últims dos anys, gràcies al tema ecològic s'està recuperant una altra vegada la venda dels naturals.

Alguns dels avantatges són:

- És un recurs natural **renovable**, ja que quan es buida un camp s'inicia un nou cicle productiu amb una nova plantació.
- És un element **biodegradable**, ja que es tracta de matèria orgànica, i com a tal, el seu **reciclatge** passa per una simple trituració per tal d'elaborar un compost o adob orgànic.
- Els camps de cultiu trenquen la continuïtat de boscos que trobem a Sant Hilari, creant **ecosistemes diferents** que generen una gran riquesa tant d'animals com de plantes.
- Els mateixos camps de cultiu creen unes **discontinuitats de combustible** enfront dels boscos propers, facilitant així les tasques d'extinció d'incendis forestals.

- Els avets són de les poques alternatives agrícoles als camps de la zona, i per tant el seu cultiu també serveix per mantenir a una part de la població lligada al món rural amb tot el que suposa això per la seva cura, respecte, coneixença... dificultant així una mica el desequilibri territorial existent.

6. CONCLUSIONS

Fent aquest treball hem après moltes coses, com per exemple que Sant Hilari tenia un paisatge de feixes amb cultiu de patates i s'ha substituït actualment pel d'avets. També creiem que ja que tenim a l'abast arbres de Nadal naturals, els hauríem de comprar per fonamentar la venta i el comerç del nostre poble. A més a més, no és un tema fàcil ja que per cultivar els avets s'han de tenir en compte un munt d'aptituds quan el cultivem i a més, després han de tenir un bon aspecte per vendre. Tenim sort de complir els requisits per plantar els avets i ser el principal productor d'avets d'Espanya que dóna feina a molta de la gent del poble.

Bé, esperem que us hagi agradat i que hàgiu après alguna cosa més sobre aquest tema!

7. BIBLIOGRAFIA

Aquesta informació l'hem tret de:

- Owen Johnson i David More – Árboles guía de campo. Ediciones Omega SA, 2006.
- Ginez López González – Guía de incafo de los árboles y arbustos de la Península Ibérica. Incafo SL, 1982.
- Alan Mitchell y John Wilkinson – Pequeño manual de los árboles de Europa. Omega, 1999.
- de Ribot Porta, Eduard. Informació CANAC, 2002 – 2010
- Carreras Pedret, Jordi. Venedor de "Can Jover Cultius"

